

ning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og

- 7) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding kan udvises efter § 22, nr. 4-6, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.«

21. I § 27, *stk. 1*, ændres »§§ 11, stk. 2, 1. pkt., 17, stk. 1, 3. pkt., 18, stk. 2, 19, stk. 2,« til: »§§ 11, stk. 3, 17, stk. 1, 3. pkt., 18, stk. 2,«.

22. I § 27, *stk. 1*, ændres »og 22-25« til: »22, 23 og 25 a«.

23. I § 28, *stk. 3*, ændres »§ 40, stk. 7,« til: »§ 40, stk. 8,«.

24. § 31, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, såfremt de i § 7, stk. 2, nævnte forhold foreligger.«

25. § 32 affattes således:

»§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbudet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 3 år, hvis udlændingen idømmes en frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) 5 år, hvis udlændingen idømmes en frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) 10 år, hvis udlændingen idømmes fængsel af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller gi-

ver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

- 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes fængsel af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-6, meddeles dog for mindst 5 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 1 år.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbudet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 2, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 6-9.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et andet nordisk land kan senere ophæves, såfremt ganske særlige grunde taler derfor.«

26. I § 33, *stk. 1*, ændres »§ 24, nr. 5, eller efter § 25« til: »§§ 25 a eller 25 b«.

27. § 33, *stk. 8*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 8.* Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulante behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 9. Ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, jf. § 10, stk. 2, fra en udlænding med indrejseforbud har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.«

Stk. 9 bliver herefter *stk. 10*.

28. I § 34, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 40, stk. 1,« til: »§ 40, stk. 1, 1. og 2. pkt.,«.